

Néha kell a kaviár

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIII. évfolyam, 27. szám, 2019. július 5.

2012. július 20-án éjszaka Jordi Xuclà i Costa, a spanyol parlament katalán képviselője a szemtanúk szerint államférfihoz méltatlanul viselkedett. Végigjárta és -danolta Aranjuez királyi város bárjait és luxuséttermeit, fizetés helyett csak otthagyta a hivatalos képviselői névjegyét (bár ez Spanyolországban állítólag bevett szokás), aztán hajnali ötre úgy berúgott, hogy fogott egy taxit, és el akart hajtatni Kubába.

2014. április 11-én Áder János köztársasági elnök Orbán Viktor miniszterelnök előterjesztésére a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, polgári tagozat kitüntetését adományozta Jordi Xuclà i Costának, a spanyol Képviselőház tagjának.

Mitől lett ilyen kedves a NER-nek egy nem túl érdemdús botrányhős, ráadásul liberális párti katalán képviselő?

Xuclà kontinentális szinten főként az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésében buzgólkodott, és két, magyar szemszögből érdekes megmozdulása volt. Aláírt egy határozati javaslatot (nem került a Közgyűlés elé) a hajléktalanok önkényes magyarországi bebörtönzése *ellen*; és aláírt egy szintén meg sem vitatott másikat a „gazdaságilag életképes régiókról és a tagállamok hatékony helyi önkormányzatairól”. Utóbbit lehet úgy értelmezni, hogy kedvezett volna a székely autonómiatörekvéseknek (Xuclà később valóban fellépett a székelyek érdekében, többek között a katalán származására büszke Gaudi-Nagy Tamás oldalán), de *Magyarország* érdekérvényesítését nemcsak földrajzi értelemben nem szolgálta, hanem azért sem, mert a magyarországi régióknak semmiféle gazdasági funkciójuk nincsen, önkormányzatuk még kevésbé.

Szóval miért szerette meg az európai politikusok százai és ezrei közül Orbán Viktor éppen Xuclàt?